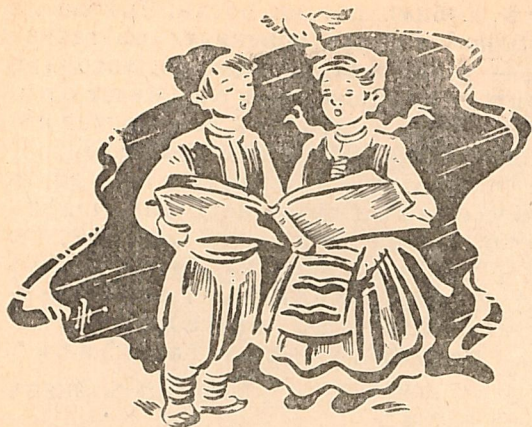

да преживявате. Ето защо, престъпление е небрежното отнасяне съ него, като не го цените, а дори и съзнателно го повреждате. А знаете ли кой е най-големият враг на гърлото, на гласа? — Това е крѣскането, което вие, за голямо съжаление, вършите всѣки день. Но ще ме запитате: „Нима може да се играе безъ викане?“ — Съгласенъ съмъ съ васъ, но

вие забравяте едно нѣщо — вие прекалявате, минавате границитѣ на позволеното. Освенъ това, като че ли за васъ не съществуватъ различнитѣ условия: хубаво, вѣтровито, влажно, мъгливо време! Мъглата, прахътъ, влагата сж смъртни врагове на гърлото, на гласа. Това сте чували и отъ вашитѣ учители.

Друго нѣщо, на което искамъ да обърна вниманието ви, е реда, дисциплината, които трѣбва да пазите въ часа по пѣне. Мнозина отъ васъ смѣтатъ, че пѣненето не е сериозенъ предметъ, както, напр., смѣтането, и затова мислятъ, че въ часа по пѣне може да се върши това, което при другитѣ учебни предмети е забранено; че тогава може и да не се мълчи, да се смущава реда въ класа. А то? — И въ часа по пѣне трѣбва да се внимава, да се пази образцова тишина, защото въ пѣснитѣ по слухъ или по ноти има такива деликатни моменти, които могатъ да се схванатъ само при образцовъ редъ въ часа по пѣне. За този часъ стоятъ трѣбва да бжде най-чиста, безъ прахъ, защото при пѣне вдишването става дълбоко, та се внася повече прахъ въ бѣлитѣ дробове. Престанете да си пакостите сами, както това правятъ невежитѣ!

Въ първоначалното училище се пѣе вече и по ноти. Ето ви една интересна работа. Внимавайте, да се научите и отгатватъ хубавитѣ мелодии, които възрастнитѣ пишатъ за васъ. Като знаете да четете, вие не очаквате да научите всичко отъ възрастнитѣ — вие се самообразовате. Така ще бжде и съ пѣненето, като научите нотитѣ. Ако при хубавото четене прибавите и хубаво пѣне, ще бждете много доволни. Чрезъ тѣхъ вие ще получавате изобилна душевна храна и наслада.

Не пропускайте случая да пѣте въ хоръ! Пѣненето съ други е много ценно за вашето музикално образование.

Вие четете тѣй, както ви е упѣтилъ вашиятъ учителъ. Правете сжщото и при пѣснитѣ! Пѣйте ги тѣй, както ви е показалъ учителътъ: скоро или бавно, тихо или силно и пр. Не забравяйте, че крѣскането не е пѣне. Всѣки трѣбва да пѣе толкова силно, че да чува другаря си. Да нѣма надпѣване!